

INFORMACJE DOTYCZĄCE SZCZEPIEŃ PRZECIWIW ODRZE

1. W roku 1975 w ramach obowiązkowych szczepień ochronnych wprowadzono w Polsce jedną dawkę szczepienia (szczepienie podstawowe) przeciw odrze. W roku 1991 wprowadzono II dawkę szczepienia (szczepienie przypominające) przeciw odrze. W roku 2004 wprowadzono szczepienia szczepionką skojarzoną przeciw: odrze, śwince, różyczce. Obecnie I-szą dawkę podaje się w 13-15 miesiącu życia oraz II dawkę w 10 r.ż.. Od roku 2019 wprowadzone zostaną zmiany w Programie Szczepień Ochronnych: przesunięto szczepienie II dawką na 6 r.ż., tak aby uzyskać pełną ochronę po szczepieniu u dzieci idących do szkoły. Dla dzieci starszych niż 6 lat szczepienie II dawką będzie odbywało się nadal w 10 r.ż. Szczepienie I-szą dawką pozostanie bez zmian, dzieci otrzymają ją w 13-15 miesiącu życia.

Obowiązkowe szczepienia są realizowane w ramach powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego bez dodatkowych opłat.

2. Szczepienie przeciw odrze, śwince, różyczce dodatkowo zaleca się:

- osobom niezaszczepionym, które nie chorowały na odrę - 2 dawki w odstępie minimum 4 tygodni;
- dawkę przypominającą osobom zaszczepionym jedną dawką, w celu pełnego uodpornienia;
- szczególnie młodym kobietom, zwłaszcza pracującym w środowiskach dziecięcych (przedszkola, szkoły, szpitale, przychodnie) i młodym mężczyznom dla zapobiegania różyczce wrodzonej - niezaszczepionym lub szczepionym jedną dawką więcej niż 10 lat temu.

Ww. szczepienia, u osób nieobjętych Obowiązkowym Programem Szczepień Ochronnych, czyli osobom powyżej 19 roku życia, są odpłatne.

3. Jeśli nie wiesz lub nie pamiętasz, czy chorowałeś lub byłeś szczepiony przeciwko odrze, to możesz:

- zgłosić się do swojego lekarza;
- zweryfikować czy byłeś szczepiony przeciw odrze lub chorowałeś na tę chorobę: na podstawie dokumentacji medycznej lub na podstawie badania poziomu przeciwciał przeciwko odrze;
- po konsultacji z lekarzem, poddać się szczepieniu ochronnemu.

4. Nie zaleca się podawania szczepionki w okresie ciąży oraz przez 1 miesiąc po szczepieniu nie należy zachodzić w ciążę.

5. W przypadku osób z kontaktu z chorym na odrę, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny może wprowadzić postępowanie poekspozycyjne. U wszystkich osób z kontaktu z chorym na odrę należy jak najszybciej ocenić dowody odporności na odrę. W przypadku osób niezaszczepionych lub szczepionych pierwszą dawką należy w ciągu 72 godzin po kontakcie z chorym podać jedną dawkę szczepionki. Szczepienie przeciw odrze może zapobiec zachorowaniu lub złagodzić przebieg choroby. Szczepienia poekspozycyjne są bezpłatne. W przypadku nie wykonania szczepienia przeciw odrze przez osobę z kontaktu z chorym na odrę, powinna ona poddać się izolacji przez 14 dni po kontakcie z chorym (izolacja domowa).

6. Ustawa z dnia 5 grudnia 2008r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2018r., poz. 151 ze zm.) określa szczegółowe zasady realizacji szczepień ochronnych: m. in. zgodnie z art. 17 ust. 1a. „Osoby przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż trzy miesiące są zwolnione z obowiązku poddawania się obowiązkowym szczepieniom ochronnym, z wyjątkiem szczepień poekspozycyjnych”.

7. Dodatkowe informacje dot. odry można uzyskać pod adresem www.szczepienia.pzh.gov.pl